

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de erroribus Pelagianorum, de Gratia, de
Iustificatione & Merito, de Virtutibus Theologicis, & quatuor Cardinalibus,
ac de ineffabili mysterio Incarnationis

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. II. Solvuntur objectiones,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77342)

DE SERVITUTE, ORAT. ET SACERD. CHRISTI. 679

& preces Deo offert, unde Augustinus in præfat. Psalmi 85. *Orat pro nobis. & orat in nobis, & oratur a nobis. Orat pro nobis ut Sacerdos. Orat in nobis ut caput nostrum. Oratur a nobis ut Deus noster.* Et infra: *Oratur ergo in forma Dei, orat in forma servi: ibi creator, hic creatus.*

§. II.

Solvuntur objectiones.

39. **O**bjicies primò contra primam conclusio- nem: Oratio est ascensio mentis in Deum, ut ait Damascenus libro 3. de fide cap. 24. Sed Christi mens Deo unita beatificè ab instanti conceptionis, non potuit de novo in Deum ascendere: Ergo nec orare.

40. Respondeo Christum, licet Deo unitum beati- ficè, potuisse de novo ascendere in Deum per actus intellectus & voluntatis inferiores visione & amore beatifico, per quos Deo sua desideria pro se vel pro aliis proponeret. Sicut beati in cælo simili modo pro nobis & pro seipsis orant.

41. Objicies secundo: Nemo prudens postulat id quod jam scit futurum esse, aut quod jam scit non esse futurum; si enim scit futurum, non est opus ut postulet. Si non futurum, inutiliter po- stulat ut sit futurum: Sed Christus ab initio conceptionis, per scientiam beatam & infusam scivit certissimè quidquid erat vel non erat futurum, saltem quantum ad ea quæ ad ipsum specialiter pertinebant: Ergo Christus saltem pro seipso non oravit in hac vita mortali.

42. Respondeo præscientiam Christi nullatenus impedivisse utilitatem aut necessitatem orationis ipsius, quia præsciebat suam orationem esse me- dium utile, vel etiam necessarium juxta Dei de- cretum, ut essent futura quæ postulabat: pru- denter verò postulamus & utiliter id quod scimus interventu nostræ orationis esse futurum. Solu- tio est D. Thomæ hic quæst. 21. art. 1. ad 2. ubi sic ait: *Inter alia quæ Christus scivit futura, sci- vit quadam esse fienda propter suam orationem, & hujusmodi non inconvenienter à Deo petiit.*

43. Objicies quartò contra secundam conclusio- nem: Oratio connotat vel includit carentiam po- testatis plene & absolute in eo qui orat: At Chri- stus morte suâ, & meritis totius vitæ, obtinuit à Deo plenam & absolutam potestatem dispo- nendi de omnibus in cælo & in terra, juxta illud Matth. 28. *Data est mihi omnis potestas in cælo & in terra:* Ergo Christus nunc in cælo existens, verè & propriè non orat.

44. Respondeo Majorem esse veram de oratione ex indigentia, at non de illa quæ fit ex abundantia solum, & ex affectu religionis ad Deum colen- dum, eique se submitendum, qualis illa est quam Christus nunc in cælo existens habet.

45. Objicies quartò: Christus morte suâ & meritis obtinuit quidquid unquam Pater hominibus con- cessurus erat, juxta illud ad Hebræos 10. *Vna enim oblatione consummavit in sempiternum san- ctificatos:* Ergo nihil ampliùs postulat, frustra enim peteret quod jam impetravit.

46. Respondeo, concessio Antecedente, negando Consequentiam: nam sicut impetratio Christi in hac vita, non impedit quominus Deum orare debeamus, & sancti ipsi pro nobis orent, ut per hujusmodi orationes Christi merita nobis appli- centur; sic neque merita Christi impediunt, quin Christus possit orare de novo, & merita sua per orationem nobis applicare, sicut ea applicat per

A sacrificium Eucharistiæ, per sacramenta, & per alia media: causæ enim generales, requirunt cau- sas particulares sibi subordinatas, in ordine ad speciales effectus.

Objicies quintò: Si Christus hunc in cælo pro nobis oraret, mereretur, quia ejus oratio esset digna effectu quem impetraret. Possemus etiam Christum orare ut pro nobis oraret, quod ab Ecclesiæ consuetudine alienum est; illa enim nunquam dicit, *Christe ora pro nobis*, sed ex- audi nos, vel miserere nostri.

Respondeo negando sequelam, eum enim tem- pus merendi ad vitæ hujus mortalis spatium Christo æquè ac nobis definitum sit, Christus in cælo existens, licet vi orationis possit à Deo im- petrare, non tamen apud ipsum mereri.

Ad illud quod subditur, dicendum est, quod licet in orationibus privatis possimus Christum ut hominem orare ut pro nobis oret, seu ora- tiones nostras suæ conjungat, & Patri offerat in orationibus tamen publicis id non licet, quia hoc est alienum ab Ecclesiæ consuetudine, quæ ad vitandos errores Arii & Nestorij, nunquam dicit *Christe ora pro nobis*, nam ly *Christus* sup- ponit pro supposito divino, cujus non est orare, sed adjuvare, ut observat S. Thomas in 4. dist. 15. quæst. 4. art. 6. quæstione. 2. ad 1.

C Ex dictis colligitur, Christum nunc in cælis in dextera Patris sedentem, duobus modis pro no- bis orare; primò verè & propriè, divina bene- ficia pro nobis postulando, ut in secunda conclu- sione ostendimus; secundo impropriè & inter- pretativè, quatenus merita sua & passiones Patri exhibet, & vulnere ostensione, ipsum veluti sollicitat ad dandum hominibus id quod, dum in terris existeret, pro ipsis meruit; ut explicat D. Gregorius lib. 22. Moralium cap. 18. his ver- bis: *Vigilans Filio pro homine interpellare est apud coeternum Patrem seipsum hominem demon- strare; ei quæ pro humana natura rogasse, est, ean- dem naturam in divinitatis sua celsitudine susce- pisse.* Interpellat igitur pro nobis Dominus, non voce sed miseratione; quia quod damnari in ele- mentis noluit, suscipiendo liberavit.

ARTICVLVS III.

An Christus ut homo sit verè & propriè Sacerdos?

DE Christi Sacerdotio plura dicemus in Tra- ctatu de Eucharistia, cum de Missæ sacri- ficio differemus, unde hic solum breviter de- monstrandum est, Christum, ut hominem, esse verè & propriè Sacerdotem, & in ejus Sacerdo- tio plura reperiri singularia & mirabilia, quæ aliis Sacerdotibus convenire nequeunt.

Dico igitur: Christus ut homo, fuit verè & propriè Sacerdos.

Probatur primò ex SS. Patribus, quæ Sacer- dotium Christi mirum in modum commendant: Augustinus enim in Psalm. 132. *Quis est Sacer- dos (inquit) nisi unus Sacerdos, qui intravit in Sancta Sanctorum? Quis est Sacerdos, nisi qui fuit víctima & Sacerdos? Nisi ille qui cum in mundo non inveniret mundum quod offerret, se- ipsum obtulit?* Fulgentius 1. ad Trasim. cap. 12. *Vnus idemque mediator Dei & hominum homo Christus Jesus; ipse Pastor & ovium; ipse sponsus & sponsa; ipse Sacerdos, & víctima; unus idem-*